

6. ЗАДАЧІ

Задача 1. У книзі рекордів Гінесса написано, що найбільшим відомим простим числом є $23021^{377} - 1$. Довести, що

- а) це є помилкою;
- б) вказане число ділиться на 10.

Задача 2. Л. Ойлер, геніальний математик XVIII сторіччя, вважав, що значеннями полінома $P_-(x) = x^2 - x + 41$ при всіх натуральних x є прості числа.

- а) перевірити його гіпотезу для $x = 1, 2, \dots, 15$ (для цього спочатку побудувати решето Ератосфена 16×16).
- б) чи вірною є гіпотеза Ойлера? (обрати $x = 41$)

Задача 3. Нехай $P_+(x) = x^2 + x + 41$.

- а) перевірити, що $P_+(x)$ є простим числом для $x = 1, 2, \dots, 15$;
- б) довести, що серед значень $P(x)$, $x = 1, 2, \dots$, зустрічаються складені числа. **Вказівка.** $1763 = 41 \cdot 43$.

Додатковий матеріал до задачі 3. Припустимо, що всі значення поліному $P_+(x)$ є простими числами яким би не було натуральне x . Нехай $n = 1$, $p = 43$. Оскільки $P_+(n) = p$, то

$$P_+(n+p) = n^2 + n + 41 + 2np + p^2 + p$$

ділиться на p . За припущенням, $P_+(n+p)$ є простим числом, тобто $P_+(n+p) = p$. Аналогічним чином доводимо, що $P_+(n+2p)$ ділиться на p . Таким чином, поліном $P_+(x) - p$ має принаймні три корені: p , $n+p$ та $n+2p$. З іншого боку, поліном другого степеня може мати не більше двох коренів. Отримане протиріччя доводить, що не всі значення поліному $P_+(x)$ є простими числами.

Задача 4. Нехай p — просте число. Довести, що

- а) обидва числа $p - 1$ та $p + 1$ є парними;
- б) одне з чисел $p - 1$ або $p + 1$ ділиться на 3.

Задача 5. Нехай p — просте число. Довести, що або $p = 6k + 1$, або $p = 6k - 1$ для деякого натурального k .

Задача 6. Нехай $p > 3$ — просте число. Довести, що

- а) одне з чисел $p - 1$ або $p + 1$ ділиться на 4;
- б) невірно, що одне з чисел $p - 1$ або $p + 1$ ділиться на 5.

Задача 7. Записати слово “морзе” за допомогою азбуки Морзе.

Додатковий матеріал до задачі 7. Азбука Морзе — спосіб, названий за ім'ям його розробника, американського інженера Семюела Морзе (1838 р.), кодування букв комбінацією коротких (крапок) і довгих (тире) посилок. За одиницю часу приймається тривалість передачі однієї точки. Тривалість тире дорівнює трьом точкам. Пауза між елементами одного знака дорівнює одній точці, між знаками в слові — 3 точки, між словами — 7 точок. Радист середньої кваліфікації передає 60–100 знаків на хвилину. Найкращі радисти у змозі передати 220–260 знаків за хвилину.

АЗБУКА МОРЗЕ ДЛЯ УКРАЇНСЬКОГО АЛФАВІТУ

А	.-	Б	В	..-	Г	Ґ	...-
Д	..-	Е	.	Є	..-.	Ж	...-	З	...-
И	.-.-	І	..	Ї	.-.-.	Й	.-.-.	К	.-.-
Л	.-..	М	--	Н	..	О	---	П	.-.-.
Р	.-.	С	...	Т	-	У	..-	Ф	..-.
Х	---.-	Ц	-.-.	Ч	---.	Ш	---.-	Щ	---.-.
Ь	---	Ю	..-.	Я	.-.-				

Задача 8. Записати слово “брайль” за допомогою шифра Брайля.

Додатковий матеріал до задачі 8. Шрифт Брайля — рельєфно-крапковий шрифт для написання і читання сліпими, розроблений французом Луїсом Брайлем (1829 р.). Брайль осліп у віці трьох років, але у зрілому віці зміг викладати музику для сліпих. В основі шрифту (в тому числі й для музичної нотації) лежить комбінація шести опуклих/увігнутих крапок, що використовується і дотепер в усьому світі.

ШИФР БРАЙЛЯ ДЛЯ УКРАЇНСЬКОГО АЛФАВІТУ

А		Б		В		Г		Ґ		Д	
Е		Є		Ж		З		И		І	
Ї		Й		К		Л		М		Н	
О		П		Р		С		Т		У	
Ф		Х		Ц		Ч		Ш		Щ	
Ь		Ю		Я							

Символом \bullet позначено опуклі точки, а символом \circ — увігнуті.

Задача 9. Скільки існує перестановочних шифрів з параметром n ? Дешифрувати секретне повідомлення

пчеімо унактр иаізнф оутлбу,

якщо ключовим словом є “динамо”.

Додатковий матеріал до задачі 9. Перестановочний шифр, відомий принаймі з часів Стародавньої Греції, визначається двома параметрами: натуральним числом n та перестановкою чисел $1, \dots, n$.

Наприклад, якщо $n = 4$, а перестановкою є $\begin{pmatrix} 1 & 2 & 3 & 4 \\ 2 & 4 & 3 & 1 \end{pmatrix}$, то шифром слова “кіно” є “іонк”. Загальне правило шифрування цим методом таке: якщо перестановочний шифр визначається параметрами n та $\begin{pmatrix} 1 & 2 & \dots & n \\ i_1 & i_2 & \dots & i_n \end{pmatrix}$, то першою буквою у шифрі буде буква з номером i_1 у звичайному тексті, другою — i_2 -га і так далі.

Замість перестановки можна обрати ключове слово, яке визначає перестановку. Наприклад, перестановку $\begin{pmatrix} 1 & 2 & 3 & 4 \\ 2 & 4 & 3 & 1 \end{pmatrix}$ визначає слово “якщо”. Загальне правило таке: переставимо букви ключового слова

згідно до їхнього порядку в українському алфавіті. Нехай перша буква у цій перестановці має позицію i_1 у початковому слові, друга — i_2 , і так далі. Тоді послідовність i_1, i_2, \dots, i_n визначає перестановку $\begin{pmatrix} 1 & 2 & \dots & n \\ i_1 & i_2 & \dots & i_n \end{pmatrix}$.

Якщо необхідно зашифрувати великий текст, то його розбивають на блоки довжини n й до кожного з блоків застосовують перестановочний шифр.

Задача 10. Скільки існує рандомізованих матричних шифрів з параметром n ? Дешифрувати секретне повідомлення

35 51 61 34 42 52 12 45 53 36 31 62 35 32 14 15 65 51

якщо другий параметр шифру наведено нижче.

Додатковий матеріал до задачі 10. Шифр, який ми називаємо рандомізованим перестановочним, визначається двома параметрами: натуральним числом n і перестановкою букв українського алфавіту. Пояснимо процес шифрації таким шифром на прикладі $n = 6$. Для зручності розташуємо букви у матриці 6×6 :

	1	2	3	4	5	6	
1	а	б	в	г	ґ	д	
2	е	є	ж	з	и	і	
3	ї	й	к	л	м	н	
4	о	п	р	с	т	у	
5	ф	х	ц	ч	ш	щ	
6	ь	ю	я				

Оскільки український алфавіт складається з 33 букв, то 3 позиції в матриці залишились вільними.

Переставимо тепер букви, враховуючи й вільні місця, згідно до другогопараметру шифру (перестановки букв алфавіту). Перестановка, яку ми застосували нижче у якості приклада, отримується з попередньої матриці розташуванням її рядків у порядку 642135, тобто шостий рядок став першим, четвертий — другим і так далі.

На три вільні позиції необхідно поставити довільні букви; ми обрали “е”, “и”, “ї”.

$$\left\| \begin{array}{cccccc} 1 & 2 & 3 & 4 & 5 & 6 \\ 1 & \text{ь} & \text{ю} & \text{я} & & \\ 2 & \text{о} & \text{п} & \text{р} & \text{с} & \text{т} & \text{у} \\ 3 & \text{е} & \text{є} & \text{ж} & \text{з} & \text{и} & \text{і} \\ 4 & \text{а} & \text{б} & \text{в} & \text{г} & \text{г} & \text{д} \\ 5 & \text{ї} & \text{й} & \text{к} & \text{л} & \text{м} & \text{н} \\ 6 & \text{ф} & \text{х} & \text{ц} & \text{ч} & \text{ш} & \text{щ} \end{array} \right\| \rightarrow \left\| \begin{array}{cccccc} 1 & 2 & 3 & 4 & 5 & 6 \\ 1 & \text{ь} & \text{ю} & \text{я} & \boxed{\text{е}} & \boxed{\text{и}} & \boxed{\text{ї}} \\ 2 & \text{о} & \text{п} & \text{р} & \text{с} & \text{т} & \text{у} \\ 3 & \text{е} & \text{є} & \text{ж} & \text{з} & \text{и} & \text{і} \\ 4 & \text{а} & \text{б} & \text{в} & \text{г} & \text{г} & \text{д} \\ 5 & \text{ї} & \text{й} & \text{к} & \text{л} & \text{м} & \text{н} \\ 6 & \text{ф} & \text{х} & \text{ц} & \text{ч} & \text{ш} & \text{щ} \end{array} \right\|$$

Таким чином, кожній букві алфавіту відповідає пара чисел (номер стовбчика-номер рядка), причому буквам “е”, “и” та “ї” відповідають по дві пари.

При шифруванні кожна буква замінюється відповідною парою чисел, причому пари для “е”, “и”, “ї” чергуються.